

ning, at jeg har den Opfattelse, at hele Offentligheden er i høj Grad forbavset over, at det højtærede Ministerium ikke har stillet eller ladet sit Parti stille Forslag om direkte Rigsretstiltale. Offentligheden har jo nu i et Aarstid hørt de voldsomste Slag i Bordet. Der har ikke været Tale om, at der i og for sig var noget, der skulde undersøges; man havde sine Kort fuldstændig rent og klart paa Haanden — men nu sker der alligevel ingenting af direkte Art.

Nu kan jo saadan et Spørgsmaal om direkte Rigsretstiltale rejses ad to Veje. Den ene er den, at Kongen kan rejse den, men overfor dette hævder den højtærede Regering, at det kan man ikke godt gøre, saaledes som Kongen har udtalt sig om en af de Mænd, som skulde indbefattes under denne Rigsretstiltale. Ja, den Forklaring synes jeg er ganske unødvendig, hvis det passer, hvad der i øvrigt forklares, at Sagen maa nærmere undersøges. For hvis den skal nærmere undersøges, inden Rigsretstiltale kan institueres, saa var der jo Undskyldning nok, saa behøvede de Herrer jo ikke at slaa Vagt om Kongen. Men Forholdet er dog det, at medens maaske mange andre kunde hævde, at man ikke bør lade Kongen efter den Stilling, Kongemagten er kommen til at indtage i denne Sag, dekretere Rigsretstiltale, have de Radikale efter deres Opfattelse af Kongemagten aldeles ikke nogen Grund til at skubbe sig ind under det, den har sagt. Det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) udtalte nemlig herom, at de Herrer — det vil altsaa antagelig sige Reformpartiet — kunne ikke være uvidende om, at de have ladet deres Konseilspræsident lægge Kongemagten i Munden Ord om den tidligere Konseilspræsident osv. Ja, men hvis det er saadan, det gaar til, at man lader en Konseilspræsident lægge Kongen Ord i Munden, saa er der sandelig intet som helst i Vejen for, at de Herrer nu kunne lade deres Konseilspræsident lægge Kongen nogle andre Ord i Munden. Den Forklaring, de Herrer have givet her, slaar fuldstændig Grunden væk under ethvert Forsøg fra deres Side paa at hævde, at Kongen ikke kan dekretere Rigsretstiltale.

Men lad os ogsaa sige, at den Vej burde maaske ikke følges, saa er der den

anden tilbage, og den bestaar i, at Regeringen enten stiller eller lader sit Parti stille Forslag om direkte Rigsretstiltale. Den Motivering, hvormed det ærede Medlem fra Holbæk skubber dette Krav fra sig, er den, at man er nødt til først at have nedsat et Udvalg til at undersøge denne Sag. Ja hvis det var noget, der for de Herrer stod uklart, om de og de Mænd skulde tiltales for Rigsretten . . . Det ærede Medlem fra Holbæk ryster paa Hovedet, det staaer ham altsaa ganske klart, at de *skulle* tiltales for Rigsretten. Ja, den højtærede Konseilspræsident har det ogsaa altid staaet klart for. Endnu saa tidligt som i Oktober Maaned i Fjor udtalte den højtærede Konseilspræsident Gang paa Gang: Jeg maa fastholde mit Krav om en Undersøgelse af, hvilke Meddelelser den højtærede Indenrigsminister har faaet. . . jeg maa kræve oplyst gennem en mod den højtærede Konseilspræsident og den højtærede Indenrigsminister rettet Undersøgelse, hvornaar den højtærede Indenrigsminister osv. (Hør!) Fuldstændig rigtigt. Men se, disse Undersøgelser kan et Folketingsudvalg ikke foretage, det kan kun Rigsretten. Det er Hemmeligheden. Der kan ikke for et Udvalg i Folketinget føres Vidner. Et Folketingsudvalg kan ikke sætte noget som helst Kriminalapparat i Gang, det kan Rigsretten. (Rode: Er der noget Menneske, der har talt om den Slags Ting?) Naar man læser det ærede Medlem fra Holbæks Tale, faar man det Indtryk, at han mener, at denne Undersøgelse skal foregaa i et Folketingsudvalg, og først naar det hele ligger fuldstændig klart . . . (Afbrudelse af Rode). Det ærede Medlem bedes afbryde mig saa højt, at jeg kan høre det. (Rode: Det er fuldstændig hen i Vejret!) Ja det er fuldstændig hen i Vejret, naar det ærede Medlem lader det se ud, som om Rigsretten ikke kan foretage en saadan Undersøgelse. Det ærede Medlem sagde ret overlegent forleden: De Herrer have vel ikke læst Rigsretsloven. Jeg har tilfældigvis læst den, og jeg har det Indtryk, at selv om det ærede Medlem fra Holbæk muligvis ogsaa har læst den, har han i alt Fald ikke forstaaet den. Punkt for Punkt bestemmes det jo her, hvorledes Rigsretten skal forholde sig. Det hedder: „Forelø-